

КОНВЕНЦИЯ

за престъпления в кибернетичното пространство

Приета на 109 заседание на Комитета на министрите на Съвета на Европа и открита за подписване в Будапеща на 23 ноември 2001 г.

ПРЕАМБЮЛ

Държавите-членки на Съвета на Европа и другите държави, подписали Конвенцията,

Като преценяват, че целта на Съвета на Европа е да осъществява по-тесен съюз между неговите членове;

Като признават интереса от укрепване на сътрудничеството с останалите държави-страни по Конвенцията;

Убедени в необходимостта да се даде приоритет на общата наказателна политика, насочена към закрилата на обществото от престъпността в кибернетичното пространство, включително и чрез приемане на съответното законодателство и чрез укрепване на международното сътрудничество;

Като осъзнават дълбоките изменения, предизвикани от въвеждането на цифровите технологии, от конвергенцията и от постоянната глобализация на компютърните мрежи ;

Загрижени от опасността от използване на компютърните мрежи и на електронната информация и за извършването на престъпления, както и от съхраняване и предаване на доказателствата за такива правонарушения чрез тези мрежи;

Като признават необходимостта от сътрудничество между държавите и частната промишленост в борбата срещу престъпността в кибернетичното пространство и необходимостта да бъдат закриляни законните интереси при използването и развитието на информационните технологии;

Като преценяват че ефективната борба срещу престъпността в кибернетичното пространство изисква по-мощно, бързо и ефективно международно сътрудничество по наказателноправни въпроси;

Убедени, че настоящата Конвенция е необходима, за да се предотвратят действия, насочени срещу тайната, неприкосновеността и възможността за използване на компютърните системи, мрежи и на компютърните данни, както и злоупотребата с такива системи, мрежи и данни, чрез приемането на разпоредби за инкриминирането на поведение от такъв характер като описания в настоящата Конвенция, и чрез приемането на правомощия, достатъчни за да дадат възможност за ефективна борба срещу такива престъпления, улеснявайки разкриването, разследването и преследването както на национално, така и на

международно равнище, и като предвиждат договорености за бързо и надеждно международно сътрудничество ;

Като вземат предвид необходимостта да се гарантира подходящо равновесие между интересите на правоприлагащата дейност и зачитането на основните права на човека, така както те са гарантирани в Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, приета от Съвета на Европа (1950 г.), както и в Международния пакт на Обединените нации (1966) за гражданските и политическите права (1966), както и в други международни конвенции, приложими в областта на правата на човека - актове, които утвърждават правото на всяко лице да не бъде преследвано за своите възгледи, както и правото на свобода на изразяването, включително и свободата да се търси, получава и разпространява информация и идеи от всякакво естество, без оглед на границите, както и правото на зачитане на личния живот;

Като вземат предвид също така закрилата на личните данни така като тя е гарантирана например в Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на лицата по отношение на автоматичната обработка на лични данни;

Като вземат под внимание Конвенцията за правата на детето на Обединените нации от 1989 г. , както и Конвенцията на Международната организация на труда (1999) за най-тежките форми на детски труд ;

Като вземат под внимание действащите конвенции на Съвета на Европа за сътрудничеството по наказателно правни въпроси, както и други сходни договори между държавите-членки на Съвета на Европа и други държави, и като подчертават, че настоящата Конвенция има за цел да ги допълни с цел да придаде по-голяма ефективност на разследването и наказателното производство по престъпления, свързани с компютърните системи и данни, както и да позволи събирането на електронни доказателства за престъпление ;

Като приветствува неотдавнашните инициативи, насочени към подобряването на международното разбирателство и сътрудничество за целите на борбата срещу престъпността в кибернетичното пространство, и по-специално за дейностите, осъществявани от Обединените нации, Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, Европейския съюз и Г-8;

Като припомнят Препоръка № R(85)10 относно практическото прилагане на Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателно правни въпроси в областта на съдебните поръчки за подслушване на телекомуникациите, Препоръка № R (88) 2 относно мерките , насочени към борбата с пиратството в областта на авторското право и сродните му права, Препоръка № R (87)15 за използването на лични данни в полицейския сектор , Препоръка R (95)4 относно закрилата на данни с личен характер в областта на телекомуникационните услуги, както в областта на телефонните услуги, и Препоръка № R (89)9 относно престъпността , свързана с компютрите, която предлага на националните законодателни органи ръководните принципи при определянето на някои форми

на компютърна престъпност, както и препоръка № R(95)13 за проблемите на наказателните производства, свързани с компютърните технологии;

Като взе предвид Резолюция № 1, приета от 21-та Конференция на европейските министри на правосъдието (Прага, юни 1997 г.), която препоръчва на Комитета на министрите да подкрепи дейностите, осъществявани от Европейския комитет по наказателно правни въпроси (ЕКНПВ) относно престъпността в кибернетичното пространство с цел да се сближат националните законодателства в наказателно правната област и да се даде възможност за използване на ефективни средства при разследване на такива правонарушения, както и Резолюция № 3, приета на 23-та Конференция на европейските министри на правосъдието (Лондон, юни 2000 г.), която насърчава страните, участващи в преговорите, да продължават своите усилия с цел да намерят подходящите решения, позволяващи на най-голям брой държави да се присъединят към Конвенцията и която признава необходимостта да се създаде бърз и ефикасен механизъм за международно сътрудничество, надлежно съобразен със специфичните изисквания на борбата срещу престъпността в кибернетичното пространство;

Като вземат също така предвид и Плана за действие, приет от държавните и правителствените ръководители на държавите-членки на Съвета на Европа, на тяхната Втора среща на най-високо равнище (Страсбург, 10-11 октомври 1997 г.) с цел да се намерят общите отговори на развитието на новите компютърни технологии, на основата на стандартите и ценностите на Съвета на Европа;

Се договориха за следното:

Дял I - Терминология

Член 1 – Определения

За целите на настоящата Конвенция изразът:

а) “компютърна система” означава всяко отделно устройство или съвкупност от взаимосвързани или сходни устройства, което осигурява, или един от елементите на което осигуряват, в изпълнение на определена програма, автоматична обработка на данни ;

б) “компютърни данни” означава всяко представяне на факти, информации или понятия във форма, поддаваща се на автоматична обработка, включително такава програма, която е в състояние да направи така, че дадена компютърна система да изпълни определена функция;

в) “доставчик на услуги” означава:

- i. всяка публична или частна структура, която предлага на ползвателите на нейните услуги възможността за комуникация чрез компютърна система;

ii. всяка друга структура, която обработва или съхранява компютърни данни за тази комуникационна услуга или нейните ползватели ;

г) “данни за трафика” означава всички данни, свързани със съобщение , преминаващо през компютърна система, произведени от нея като елемент от комуникационна верига, с посочване на следните сведения: произход, местоназначение, маршрут, час, дата, размер и продължителност на връзката или на основната услуга (мрежа);

Дял II – Мерки, които трябва да бъдат взети на национално равнище

Глава 1 – Материално наказателно право

Раздел I – Правонарушения срещу тайната, неприкосновеността и възможността за ползване на компютърните данни и системи

Член 2 – Незаконен достъп

Всяка страна приема законодателни и други мерки, когато е необходимо да обяви за престъпление по вътрешното си право достъпа до цялата или до част на дадена компютърна система, без законно основание, когато е извършен умишлено. Дадена страна може да въведе изискване правонарушението да бъде извършено или в нарушение на мерките за сигурност, с намерение да се получат компютърни данни, или с друго престъпно намерение, или във връзка с компютърна система, която е свързана с друга компютърна система.

Член 3 - Незаконно прихващане

Всяка страна приема законодателни и други мерки, когато е необходимо да бъде обявено за престъпление по вътрешното ѝ право прихващането извършено чрез технически средства, без законно основание на не-публично излъчване на компютърни данни от, до или в рамките на компютърна система, включително електромагнитни емисии от компютърна система, пренасяща такива компютърни данни, когато е извършено умишлено. Дадена държава може да въведе изискване престъплението да бъде извършено с престъпен умисъл , или във връзка с компютърна система, свързана с друга компютърна система.

Член 4 – Посегателство срещу неприкосновеността на данните

1. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за инкриминирането, съгласно вътрешното ѝ право, на умишленото и без законно основание увреждане, изтриване, разстройване, изменение или заличаване на компютърните данни .

2. Страните могат да си запазят правото да въведат изискване поведението, описано в ал.1, да води до сериозни щети.

Член 5 – Посегателство срещу неприкосновеността на системата

Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за инкриминирането, съгласно вътрешното ѝ право, на умишленото и без законно основание сериозно възпрепятстване на функционирането на дадена компютърна система, чрез въвеждането, прехвърлянето, увреждането, изтриването, разстройването, изменянето и заличаването на компютърни данни.

Член 6 – Злоупотреба с устройства

1. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за инкриминирането, съгласно вътрешното ѝ право, когато това е извършено умишлено и без законно основание, на :

(а) производството, продажбата, набавянето с цел използване, вносът, разпространението или други форми на предоставяне

- 1) на устройство, включително на компютърна програма, проектирана или адаптирана главно с цел да се създадат условия за извършване на някое от престъпленията, установени съобразно предходните членове от 2 до 5 ;
- 2) на парола, на код за достъп, или на подобни компютърни данни, позволяващи достъпа до цялата или до част на дадена компютърна система с намерение да бъдат използвани за извършване на някое от престъпленията, посочени в членове от 2 до 5;

(б) Притежаването на някой от елементите, посочени по-горе в буква (а) точка (1) или (2), с намерението той да бъде използван за извършване на някое от правонарушенията, посочени в членове от 2 до 5. Страните могат да въведат като изискване във вътрешното си право наличието на определен брой от тези елементи като условие за търсене на отговорност.

2. Настоящият член не следва да бъде тълкуван като налагащ наказателна отговорност, когато производството, търговията, снабдяването за употреба, вносът, разпространението или друг начин на създаване на възможност за използване или притежаване, посочен в ал. 1 на настоящия член, няма за цел извършването на правонарушение по членове от 2 до 5 на настоящата конвенция, като например при разрешено изпитание или при защита на дадена компютърна система.

3. Всяка страна може да си запази правото да не прилага алинея първа на настоящия член, при условие, че нейната резерва не се отнася до продажбата,

разпространението или друг начин на създаване на възможност за ползване на елементите, посочени в ал. 1 (а) (2).

Раздел 2 – Компютърни престъпления

Чл.7 – Компютърна фалшификация

Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за инкриминирането, съобразно с вътрешното ѝ право, на умишленото и без законно основание въвеждане, изменение, изтриване или заличаване на компютърни данни, което води до създаване на неверни данни, с намерението те да могат да бъдат взети под внимание или използвани за законни цели като верни, независимо от факта дали те могат да се четат и разбират директно или не. Страните могат да въведат изискването за измамно намерение или друго подобно престъпно намерение, като условие за търсене на отговорност.

Член 8 – Компютърна измама

Всяка страна следва да приеме законодателните и други мерки, необходими за инкриминирането, съобразно с вътрешното си право, на умишленото и без законно основание причиняване на имотна вреда другиму чрез:

(а) внасянето, изменянето, изтриването или заличаването на компютърни данни,

(б) всяка форма на посегателство срещу функционирането на компютърна система,

с намерение неправомерно да извлече имотна облага за себе си или за другиго.

Раздел 3 – Правонарушения, свързани със съдържанието

Член 9 – Правонарушения, свързани с детската порнография

1. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за инкриминирането съгласно вътрешното ѝ право, на следните действия, когато са извършени умишлено и без законно основание:

(а) производството на детска порнография за целите на нейното разпространяване чрез компютърна система;

(б) предлагане или предоставяне на възможност за достъп до детска порнография чрез компютърна система;

в) разпространяване или предаване на детска порнография чрез компютърна система;

г) снабдяване с детска порнография чрез компютърна система за себе си или за друго;

д) притежаване на детска порнография в компютърна система или на електронен носител

2. За целите на предходната алинея 1 в “детска порнография” следва да се включват всички порнографски материали, които представят визуално:

(а) непълнолетно лице, което демонстрира открито сексуално поведение;

(б) лице, което изглежда като непълнолетен, демонстриращ открито сексуално поведение;

(в) реалистични картини, представящи непълнолетно лице, демонстриращо открито сексуално поведение.

3. За целите на предходната алинея 2 терминът “непълнолетно” включва всяко лице под 18-годишна възраст. Страните обаче могат да въведат изискването за по-ниска възрастова граница, която трябва да е най-малко 16 години.

4. Всяка страна може да си запази правото да не прилага, изцяло или частично, алинея 1(г) и 1(д) и 2(б) и 2(в).

Раздел 4 – Престъпления, свързани с посегателствата срещу авторското право и сродните му права

Член 10 – Престъпления, свързани с посегателствата срещу авторското право и сродните му права

1. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за инкриминирането, съгласно вътрешното ѝ право, на посегателствата срещу авторското право, така както е определено в законодателството на съответната страна, в съответствие със задълженията, които тя е поела по силата на Всеобщата конвенция за авторското право, ревизирана с Парижкия Акт от 24 юли 1971 година, на Бернската конвенция за защита на литературните и художествените произведения, на Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост и на Договора на СОИС относно авторското право, с изключение на неимуществените права, признати от тези конвенции, когато подобни действия се извършват съзнателно, в търговски мащаби или чрез компютърна система.

2. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за инкриминирането, съгласно вътрешното ѝ право, на посегателства срещу сродните на авторското право права, така както са определени от

законодателството на съответната страна, в съответствие със задълженията, които е поела по Международната конвенция за закрила на изпълнителите, певците, производителите на звукозаписи и радиоразпръскващите организации, подписана в Рим (Римската конвенция), на Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост и на Договора на СОИС относно изпълненията и звукозаписите, с изключение на неимуществените права, признати от тези конвенции, когато подобни действия се извършват съзнателно, в търговски мащаби и чрез компютърна система.

3. Една страна, при определени обстоятелства, може да си запази правото да не налага наказателна отговорност по алинеи 1 и 2 на настоящия член , при условие, че са налице други ефикасни средства и ако подобна резерва не накърнява международни задължения на страната, произтичащи от международните актове, посочени в алинеи 1 и 2 на настоящия член.

Раздел 5 – Други форми на отговорност и на санкции

Член 11 – Опит и съучастие

1. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за инкриминирането, съгласно вътрешното ѝ право, на всяко съучастие, когато то е извършено умишлено с цел да се подпомогне извършването на някое от правонарушенията, установени по силата на членове от 2 до 10 от настоящата Конвенция, с намерение такова нарушение да бъде извършено.

2. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за инкриминирането, съгласно вътрешното ѝ право, на всеки опит за извършване на някое от правонарушенията, установени по силата на членове от 3 до 5, 7, 8, 9(1)а и 9(1)в от настоящата конвенция, когато този опит е умишлен.

3. Всяка държава може да направи резерва , че си запазва правото да не прилага изцяло или частично алинея 2 на настоящия член.

Член 12 – Отговорност на юридическите лица

1. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за да се гарантира, че юридическо лице може да бъде привлечено под отговорност за правонарушение , установено по силата на настоящата Конвенция, когато то е извършено от негово име от всяко физическо лице, което действа или в лично качество, или като член на орган на юридическото лице, осъществяващ управленчески функции в рамките на юридическото лице, на следните основания:

- (а) правото да представлява юридическото лице ;
- (б) право да взема решения от името на юридическото лице;
- (в) право да упражнява контрол в рамките на юридическото лице;

2. Освен случаите, вече предвидени в ал.1, всяка страна взема необходимите мерки, за да осигури възможността едно юридическо лице да може да бъде подведено под отговорност, в случай че липсата на надзор или контрол от страна на физическо лице, посочено в ал.1, е направила възможно извършването на правонарушенията, посочени в ал.1, за сметка на това юридическо лице, от физическо лице, действащо от негово име.

3. В съответствие с правните принципи на страната, отговорността на юридическото лице може да бъде наказателна, гражданска или административна.

4. Тази отговорност не изключва наказателната отговорност на физическите лица, извършили правонарушението .

Член 13 – Санкции и мерки

1. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за санкциониране на престъпленията, установени в приложение на членове от 2 до 11, с ефективни, пропорционални и възпиращи наказания, включително и с наказание лишаване от свобода.

2. Всяка страна следи за това юридическите лица, подведени под отговорност на основание на чл.12, да бъдат подлагани на ефективни, пропорционални и възпиращи наказателни или ненаказателни санкции, включително и парични санкции.

Глава 2 – Процесуално право

Раздел 1 – Общи разпоредби

Член 14 – Цел на процесуалните разпоредби

1. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими, за да установи правомощията и производствата, предвидени в настоящата глава, за целите на специфичните наказателни разследвания или производства.

2. Ако изрично не се предвижда друго в разпоредбите на член 21, всяка страна прилага правомощията и производствата, посочени в алинея 1, по отношение на:

а) наказателни правонарушения, установени в съответствие с членове от 2 до 11 на настоящата Конвенция;

б) всички други наказателни правонарушения, извършени с помощта на компютърна система; и

в) събирането на доказателства в електронна форма за всяко наказателно правонарушение.

3. а. Всяка страна може да си запази правото да прилага мерките, предвидени в член 20, само по отношение на правонарушенията или категориите правонарушения, уточнени в резервата, като се предвижда, че кръгът на подобни правонарушения или категории правонарушения не е по-ограничен от кръга на правонарушенията, по отношение на които се прилагат мерките, визирани в член 21. Всяка страна следва да ограничи подобна резерва, така че да предостави възможност за най-широкото прилагане на мярката, визирана в член 20.

б. Когато една страна, поради наложените ограничения от нейното действащо законодателство, при приемането на настоящата конвенция, не е в състояние да прилага мерките, посочени в членове 20 и 21, относно съобщенията, предавани от компютърна система, от доставчик на услуга, чиято система

- i. е използвана в изгода на затворена група потребители, и
- ii. не използва обществените телекомуникационни мрежи и която не е свързана с друга компютърна система, независимо дали тя е обществена или частна,

тази страна може да си запази правото да не прилага тези мерки относно такива съобщения. Всяка страна ще приеме мерки за ограничаване на подобна резерва по начин да позволи най-широкото прилагане на мерките, посочени в членове 20 и 21.

Член 15 – Условия и гаранции

1. Всяка страна следи за това установяването, въвеждането и прилагането на правомощията и производствата, предвидени в настоящата глава, да бъдат подчинени на условията и защитните мерки, предвидени във вътрешното й право, които следва да гарантират адекватна защита на правата и свободите на човека, по-специално така както те са предвидени в задълженията, която тя е поела в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи от 1950 г. на Съвета на Европа, и Международния пакт за граждански и политически права на Обединените нации от 1966 г., в други приложими международноправни актове за правата на човека, и които трябва да включват принципа на пропорционалността.

2. Когато това е уместно от гледна точка на естеството на правомощието и съответната процедура, тези условия и защитни мерки включват, между другото, съдебен надзор или други форми на независим надзор, на основанията, оправдаващи прилагането, както и ограничаването на приложното поле и на продължителността на съответното правомощие или производство.

Раздел 2 - Бързо запазване на съхраняваните компютърни данни

Член 16 – Бързо запазване на данните, съхранявани в компютърна система

1. Всяка страна приема необходимите законодателни и други мерки, за да даде възможност на компетентните си органи да наредят или да осигурят по друг начин бързото запазване на уточнените компютърни данни, включително на данните за трафика, които се съхраняват в компютърна система, и особено когато съществуват основания да се смята, че компютърните данни са особено уязвими към опасностите от загубване или изменение.

2. Когато дадена страна прилага предходната алинея 1, като разпорежи на едно лице да запази определени съхранявани данни, намиращи се в негово притежание или под негов контрол, тази страна приема необходимите законодателни и други мерки, за да задължи това лице да запази и да съхрани неприкосновеността на тези данни за достатъчен период от време, не повече от 90 дни, необходим за оправомощаване на компетентните органи да поискат тяхното разгласяване. Страната може да предвиди разпоредба, даваща възможност впоследствие това разпореждане да бъде подновено.

3. Всяка страна приема необходимите законодателни и други мерки, за да задължи лицето, съхраняващо данните или друго лице, което съхранява компютърните данни, да опазва тайната относно прилагането на горепосочените процедури за период, разрешен от неговото вътрешно право.

4. По отношение на правомощията и процедурите, посочени в настоящия член, се прилагат членове 14 и 15.

Член 17 – Бързо запазване и разкриване на данни, свързани с трафика

1. За да бъдат приложени процедурите, посочени в член 16, с оглед на запазването на данните относно трафика, всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за:

а) да следи бързото запазване на тези данни, свързани с трафика, независимо от това дали само един или няколко доставчици на услуги са участвували в предаването на това съобщение ; и

б) да се гарантира бързото разкриване пред компетентния орган на страната, или пред лице, посочено от този орган, на достатъчно данни за трафика, с цел да се идентифицират доставчиците на услуги и пътят , по който е предадено съобщението.

2. По отношение на правата и процедурите, посочени в настоящия член, се прилагат членове 14 и 15.

Раздел 3 – Разпореждане за предоставяне на данни и информация

Член 18 – Разпореждане за предоставяне на данни и информация

1. Всяка страна взема необходимите законодателни и други мерки, за да овласти компетентните си органи да нареждат :

а) на лице, пребиваващо на тяхна територия, да предоставя определени компютърни данни, притежавани от него или намиращи се под негов контрол, които се съхраняват в компютърна система или на електронен носител за съхраняване на компютърни данни , и ;

б) на доставчик на услуги , който предлага услуги на нейна територия, да предоставя информация за абонатите, с които разполага или намиращи се под негов контрол и отнасящи се до подобна услуга;

2. По отношение на правата и процедурите, посочени в настоящия член, се прилагат членове 14 и 15.

3. За целите на настоящия член изразът“данни за абоната” означава всички сведения, съдържащи се под формата на компютърни данни или под всякаква друга форма, притежавани от доставчик на услуги, и отнасящи се до потребителите на неговите услуги, различни от данните за трафика или за съдържанието, и даващи възможност да се установи:

а. използвания тип на комуникационната услуга, техническите мерки, взети по отношение на нея, както и времетраенето на услугата ;

б. самоличността на потребителя, неговият пощенски адрес или адрес по местонахождение , телефонен номер или всеки друг номер за достъп до него, сведения за сметката и заплащането, съществуващо на основата на договор или споразумение за услугата,

в .всяка друга информация относно местонахождението на инсталационния сайт на комуникационното съоръжение, съществуваща на основата на договор или споразумение за услугата.

Раздел 4 – Претърсване и изземване на съхраняваните компютърни данни

Член 19 – Претърсване и изземване на съхраняваните компютърни данни

1. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за да овласти своите компетентните органи да извършват претърсване или да получат достъп по сходен начин до:

а) компютърна система или до част от нея, както и до компютърните данни, съхранявани в нея; и

б) носител на компютърна информация, позволяващ да се съхраняват компютърните данни на нейна територия .

2. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими, за да се гарантира, че когато нейните органи извършват претърсване или получават достъп по сходен начин до конкретна компютърна система или до част от нея, в съответствие с алинея 1(а), и имат основания да смятат, че издирваните данни се съхраняват в друга компютърна система или в част от нея, намираща се на нейна територия , и че тези данни са достъпни на законно основание от първоначалната система или тази първоначална система осигурява достъп до тях, горепосочените органи следва да бъдат в състояние да разпрострат бързо претърсването или сходния достъп към другата система.

3. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими за да овласти компетентните си органи да изземват или да осигуряват по сходен начин компютърни данни, достъпът до които е бил осигурен по реда на алинеи 1 и 2. Тези мерки включват следните правомощия:

а) да изземват или да осигуряват по сходен начин компютърна система или част от нея или носител на компютърна информация;

б) да правят и да запазват копие от тези компютърни данни;

в) да опазват неприкосновеността на съответните съхранявани компютърни данни; и

г) да изключат достъпа или да изтрият тези компютърни данни от компютърната система, в която се прави справка.

4. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими, за да овласти компетентните си органи да нареждат на всяко лице, познаващо функционирането на компютърната система или на мерките, прилагани за защита на компютърните данни, които тя съдържа, да предоставя необходимата информация, която е необходима в разумна степен, за да даде възможност за прилагане на мерките, посочени в алинеи 1 и 2.

5. 2. По отношение на правата и процедурите, посочени в настоящия член, се прилагат членове 14 и 15.

Раздел 5 - Събиране в реално време на компютърни данни

Член 20 – Събиране в реално време на данни относно трафика

1. Всяка страна приема законодателните и други мерки, необходими , за да овласти компетентните си органи:

а) да събират или да записват данни чрез прилагането на технически средства, съществуващи на нейна територия;

б) да задължават доставчиците на услуги , в рамките на съществуващите технически възможности, да:

- (i) събират или да записват чрез прилагане на технически средства, съществуващи на нейна територия, или
- (ii) да сътрудничат и да подпомагат компетентните орган в събирането и записването

на данни за трафика в реално време, свързани с определени съобщения на нейна територия , предавани чрез компютърна система.

2. Когато една страна, поради установените принципите на своя правопорядък , не може да приеме мерките, записани в алинея 1(а), тя може в замяна на това да приеме законодателните и други мерки, които са необходими за осигуряването на събирането в реално време или на записването на данни за трафика, свързани с конкретни съобщения, предавани на нейна територия, чрез прилагането на технически средства, съществуващи на нейна територия.

3. Всяка страна приема необходимите законодателни и други мерки, за да задължи доставчик на услуги да запази в тайна съществуването и всяка информация за упражняването на всяко от правомощията по настоящия член.

4. По отношение на правата и процедурите, посочени в настоящия член, се прилагат членове 14 и 15.

Член 21 – Прихващане на данни, свързани със съдържанието

1. Всяка страна приема законодателните и други мерки, които могат да се окажат необходими във връзка с тежки правонарушения, подлежащи на определяне във вътрешното право, за да овласти своите компетентни органи да:

а) събират и запамятват данни чрез прилагането на технически средства на територията на тази страна; и

б) да задължават доставчиците на услуги, в рамките на наличните технически възможности, да:

- (i) да събират или да записват данни чрез прилагане на технически средства, съществуващи на територията на тази страна, или
- (ii) да сътрудничат и да подпомагат компетентните органи за събирането и записването,

в реално време на данни за трафика, свързани с конкретни съобщения на нейна територия, предавани чрез компютърна система.

2. Когато една страна, поради установените принципите на своя вътрешен правопорядък , не може да приеме мерките, посочени в алинея 1(а), тя може в замяна на това да приеме законодателни и други мерки, които са необходими за осигуряването на събирането или на записването в реално време на данни за трафика, свързани с конкретни съобщения, предавани на нейна територия, чрез прилагането на съществуващите технически средства на тази територия.

3. Всяка страна приема такива законодателни и други мерки, които могат да се окажат необходими, за да задължи доставчик на услуги да запази в тайна съществуването и всяка информация за изпълнението на което и да е от правомощията, предвидени в настоящия член.

4. По отношение на правата и процедурите, посочени в настоящия член, се прилагат членове 14 и 15.

Глава 3 – Компетентност

Чл. 22 – Компетентност

1. Всяка страна следва да приеме законодателните мерки, необходими, за да определи подсъдността на дадено престъпление, установено съгласно членове от 2 до 11 на настоящата конвенция, когато правонарушението е извършено:

а. на нейна територия; или

б. на борда на кораб, плаващ под знамето на тази страна;

в. на борда на самолет с регистрация в тази страна;

г. от неин граждани, ако правонарушението е наказуемо там, където то е извършено, или ако нарушението не е от териториалната компетентност на нито една държава.

2. Всяка държава може да направи резерва, че си запазва правото да не прилага или да прилага само в определени случаи или при определени условия, правилата за определяне на подсъдността, посочени в алинеи 1 б-1г на настоящия член или в някоя част на тези алинеи.

3. Всяка страна приема мерките, необходими за определяне на подсъдността на всяко правонарушение, посочено в член 24 алинея 1 на настоящата Конвенция, когато предполагаемият извършител на нарушението се намира на нейна територия и не може да бъде екстрадиран/а към друга страна в отговор на молба за екстрадиция единствено на основание на неговата/нейната националност.

4. Настоящата Конвенция не изключва упражняването на компетентност по наказателни дела в съответствие с вътрешното право.

5. Когато по отношение на предполагаемо правонарушение, посочено в настоящата Конвенция, са компетентни няколко страни, заинтересованите страни, когато това е уместно, съгласуват усилията си, за да определят коя от тях е в най - добра позиция да извърши съдебното преследване.

Дял III – Международно сътрудничество

Глава I – Общи принципи

Раздел 1 – Общи принципи, свързани с международното сътрудничество

Член 23 – Общи принципи , свързани с международното сътрудничество

Страните си сътрудничат във възможно най-широка степен, в съответствие с разпоредбите на настоящия дял, в изпълнение на съответните международноправни актове за международно сътрудничество по наказателноправни въпроси, на установените договорености въз основата на еднакви или реципрочни законодателни разпоредби, и на вътрешното си право, във възможно най-широка степен едни с други, за целите на разследването и на производството относно престъпления, свързани с компютърните системи и данни или с цел събирането на доказателства в електронна форма за дадено престъпление.

Раздел 2 – Принципи, свързани с екстрадицията

Член 24 – Екстрадиция

1а. Настоящият член се прилага по отношение на екстрадицията между страните за престъпления, определени съгласно членове от 2 до 11 на настоящата Конвенция, при условие че те се наказват по законите на двете заинтересовани страни с лишаване от свобода за максимален срок най-малко от една година, или с по-тежко наказание.

б. Когато между две или няколко страни е в сила договор за екстрадиция или реципрочно споразумение, включително Европейската конвенция за екстрадиция (ETS Nr.24), и когато този акт изисква различно минимално наказание, за да бъде екстрадирано дадено лице, се прилага минималното наказание, предвидено в договора или в реципрочното споразумение.

2. Правонарушенията, описани в алинея 1 на настоящия член, ще се включват като престъпления, даващи основание за екстрадиция, във всеки договор за екстрадиция, действащ между две или повече страни. Страните се задължават да включват тези правонарушения като престъпления, даващи основание за екстрадиция, във всеки договор за екстрадиция, който ще бъде сключван между две или повече от тях.

3. Когато една страна поставя като условие за екстрадицията съществуването на договор и получава молба за екстрадиция от друга страна, с която тя няма сключен договор за екстрадиция, тя може да разглежда настоящата конвенция като правна основа за екстрадиция по отношение на всяко престъпление, посочено в алинея 1 на настоящия член.

4. Страните, които не поставят като условие за екстрадицията съществуването на договор, признават правонарушенията, посочени в алинея 1

на настоящия член, за престъпления, даващи основание за екстрадиция между тях .

5. Екстрадицията се поставя в зависимост от условията, предвидени във вътрешното право на замолената страна, или в действащите договори за екстрадиция, включително и основанията, на които замолената страна може да откаже екстрадицията.

6. Ако екстрадицията за престъпление, посочено в алинея 1 на настоящия член, е отказана единствено на основание на националността на издирваното лице или на основание, че замолената страна преценява, че е това нарушение е от нейна компетентност, замолената страна, по искане на молещата страна, сезира със случая своите компетентни органи за целите на преследването, и своевременно дава отчет на молещата страна за резултата от разследването . Съответните органи ще вземат своето решение и ще водят разследването и производството по същия начин, както за всяко друго правонарушение със сходен характер, съгласно законодателството на тяхната страна.

7.а) Ако няма подписан договор, всяка страна съобщава на Генералния секретар на Съвета на Европа, при подписването или депозирането на нейния документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, името и адреса на органите, отговарящи за изпращането или за получаването на молби за екстрадиция или за временно задържане под стража.

б) Генералният секретар на Съвета на Европа създава и поддържа регистър на така посочените от страните органи. Всяка страна трябва да следи непрекъснато за точността на данните, включени в този регистър.

Раздел 3 – Общи принципи, свързани с взаимната помощ

Член 25 – Общи принципи, свързани с взаимната помощ

1. Страните си оказват взаимопомощ във възможно най-голяма степен за целите на разследването или на производства относно престъпления, свързани с компютърни системи и данни, или с цел да се съберат доказателства в електронна форма за дадено престъпление.

2. Всяка страна приема също така законодателните и други мерки, необходими, за да изпълни задълженията си по членове 27 до 35.

3. В неотложни случаи всяка страна може да отправи молба за взаимопомощ или съобщения, свързани с нея, чрез най-бързите средства за комуникация, включително факс или електронна поща, доколкото тези средства предлагат достатъчна степен на сигурност и за истинност на съдържанието (включително и криптиране когато това е необходимо), с последващо официално потвърждение, ако замолената държава изисква това. Замолената страна приема и отговаря на молбата чрез всяко от бързите комуникационни средства.

4. Ако не съществува разпоредба в обратен смисъл, изрично предвидена в членовете на настоящия дял , взаимопомощта се подчинява на условията, определени във вътрешното право на замолената страна, или в приложимите договори за взаимопомощ, включително и основанията, на които замолената страна може да откаже сътрудничество. Замолената страна не трябва да упражни правото си да откаже взаимна помощ относно правонарушенията, посочени в членове от 2-11 единствено на основание, че молбата се отнася до правонарушение, която тя разглежда като данъчно

5. Когато в съответствие с разпоредбите на настоящия дял, замолената страна има право да подчини взаимопомощта на съществуването на двойно инкриминиране, това условие ще се счита за изпълнено, ако поведението, в което се изразява правонарушението, във връзка с което се иска помощта, е квалифицирано като престъпление по нейното вътрешно право, без да се поставя въпросът дали съответното вътрешно право поставя правонарушението в същата категория правонарушения или го обозначава със същата терминология както и правото на молящата страна.

Член 26 – Спонтанна информация

1. Една страна може, в рамките на вътрешното си право и без предварителна молба, да съобщи на друга страна информацията, получени в рамките на собственото си разследване, ако тя прецени, че това би могло да помогне страната - адресат да започне или да приключи разследвания или производства, свързани с наказателни престъпления, установени по настоящата конвенция, или когато тези информации биха могли да доведат до молба, направена от тази страна на основание на разпоредбите на настоящия дял.

2. Преди да доставят подобни информации, страната, която ги доставя, може да поиска , те да останат поверителни или да бъдат използвани само при определени условия. Ако страната- адресат не може да удовлетвори тази молба, тя трябва да информира за това другата страна, която тогава следва да определи дали е необходимо съответните информации да бъдат въпреки това съобщени. Ако страната- адресат приема информацията при предписаните условия, тя ще бъде обвързана с тях.

Раздел 4 - Процедури, свързани с молбите за взаимопомощ при липсата на приложими международни договори

Член 27 – Процедури, свързани с молбите за взаимопомощ при липсата на приложими международни договори

1. В случай че не съществува договор за взаимопомощ или споразумение на основата на еднообразно или реципрочно законодателство, действащо между

молещата и замолената страна, се прилагат разпоредбите на алинеи от 2 до 10 на настоящия член. Разпоредбите на настоящия член не се прилагат, когато съществува договор, споразумение или законодателство от този вид, освен ако съответните страни решат да прилагат на негово място всички или някои от останалите разпоредби на този член.

2. а. Всяка страна посочва един или няколко централни органа, чиято задача е да изпращат молбите за взаимопомощ и да отговарят на тях, да ги изпълняват или да ги предават на компетентните органи за изпълнение;

б. централните органи осъществяват пряка връзка помежду си;

в. всяка страна, в изпълнение на настоящата алинея, при подписването или депозирането на нейните документи за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, съобщава на Генералния секретар на Съвета на Европа имената и адресите на посочените органи в изпълнение на настоящата алинея;

г. Генералният секретар на Съвета на Европа създава и актуализира регистъра на централните органи, посочени от страните. Всяка страна следи постоянно за точността на данните, вписани в регистъра.

3. Молбите за взаимопомощ по настоящия член се изпълняват в съответствие с процедурата, уточнена от молещата страна, освен ако тази процедура е несъвместима със законодателството на замолената страна.

4. Освен условията или основанията за отказ, предвидени в член 25 ал.4 , замолената страна може да откаже взаимопомощта :

а. ако молбата се отнася за правонарушение, което замолената страна смята за политическо или за свързано с политическо престъпление;

б. ако замолената страна прецени, че има опасност изпълнението на молбата да накърни нейния суверенитет, сигурност, обществен ред или други важни интереси.

5. Замолената страна може да отложи изпълнението на мерките, посочени в дадена молба, ако прецени, че тези мерки биха навредили на следствие или производства , водени от нейните органи.

6. Преди да откаже или да отложи своето сътрудничество, замолената страна, след като ако е било необходимо, се е допитала до молещата страна, преценява дали молбата може да бъде удовлетворена частично или при условията, които тя прецени за необходими.

7. Замолената страна уведомява бързо молещата страна за хода, който възнамерява да даде на молбата за взаимопомощ. Тя трябва да обоснови евентуалния си отказ да я удовлетвори или евентуалното отлагане на нейното изпълнение. Замолената страна уведомява също така молещата страна за всяко основание, което прави невъзможно изпълнението на взаимопомощта или е в състояние да го забави значително.

8. Молещата страна може да поиска от замолената страна съществуването и предметът на всяка молба, отправена на основание на разпоредбите на настоящия дял, да останат поверителни, освен в степента, необходима за изпълнението на горепосочената молба. Ако замолената страна не може да удовлетвори тази молба за поверителност, тя трябва да уведоми бързо за това другата страна, която тогава ще трябва тогава да реши дали въпреки това молбата трябва да бъде изпълнена .

9. (а) В неотложни случаи съдебните органи на молещата страна могат да изпращат пряко на своите колеги от замолената страна молбите за взаимопомощ или свързаните с тях съобщения. Във такива случаи едновременно с това се изпраща копие до централния орган на замолената страна чрез централния орган на молещата страна;

(б) Всяка молба или съобщение, направено въз основа на разпоредбите на настоящата алинея, може да бъде предадено чрез Международната организация на криминалната полиция (Интерпол);

(в) Когато една молба е формулирана в изпълнение на буква (а) от настоящата алинея и органът не е компетентен да я обработи, той я предава на компетентния национален орган и уведомява директно за това молещата страна;

г) Молбите или съобщенията, направени въз основа на настоящата алинея и които не предполагат принудителни мерки, могат да бъдат предавани пряко от компетентните органи на молещата страна на компетентните органи на замолената страна;

д) Всяка страна може да информира Генералния секретар на Съвета на Европа, при подписването или депозирането на нейния документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, че по съображения за ефективност молбите, направени въз основа на настоящата алинея, трябва да бъдат адресирани до нейния централен орган.

Член 28 – Поверителност и ограничения на използването

1. В случай че не съществува договор за взаимна помощ и споразумение, основаващо се на еднообразно или реципрочно законодателство, действащо между молещата страна и замолената страна, се прилагат разпоредбите на настоящия член. Те не се прилагат когато съществува договор, споразумение или законодателство от този вид, освен ако заинтересованите страни се договорят да прилагат вместо него част или изцяло настоящия член.

2. Замолената страна може да подчини съобщаването на информации или на материали в отговор на молба на условието:

а) те да останат поверителни, когато молбата за правна помощ не би могла да бъде изпълнена в отсъствието на това условие; или

б) те да не служат за целите на разследване или производство, различно от посоченото в молбата.

3. Ако молещата страна не може да удовлетвори едно от условията, посочени в алинея 2, тя уведомява за това бързо замолената страна, която тогава определя дали информацията въпреки всичко трябва да бъде предоставена. Ако молещата страна приеме това условие, тя се обвързва с него.

4. Всяка страна, която предоставя информации или материали, подлежащи на едно от условията, изброени в алинея 2, може да поиска от другата страна да ѝ съобщи уточнения, във връзка с това условие, относно използването на тези информации или на този материал.

Глава 2 – Специални разпоредби

Раздел 1 – Взаимопомощ в областта на привременните мерки

Член 29 – Бързо запаметяване на съхраняваните компютърни данни

1. Една страна може да отправи молба до друга страна да разпoredи или да постигне по друг начин бързото запаметяване на данни, съхранявани с помощта на компютърна система, намираща се на територията на тази друга страна и по повод на които молещата страна има намерение да изпрати молба за взаимопомощ за извършване на претърсване или за достъп по сходен начин, за изземване или за получаване по подобен начин, или за съобщаване на горепосочените данни.

2. Всяка молба за запаметяване, депозирана въз основа на алинея 1, трябва да съдържа следните елементи:

а) органът, който иска запаметяването;

б) правонарушението, което е предмет на разследването и кратко експозе на фактите, свързани с него;

в) съхраняваните компютърни данни, които трябва да бъдат запаметени и естеството на тяхната връзка с нарушението;

г) всички налични информации, позволяващи да се идентифицира пазителят на съхраняваните компютърни данни или местонахождението на компютърната система;

д) необходимостта от мярката по запаметяването; и

е) фактът, че страната възнамерява да изпрати молба за взаимопомощ за претърсване или за достъп по подобен начин, за изземване или за получаване по подобен начин, или за разкриване на съхраняваните компютърни данни.

3. След като получи молба на друга страна, замолената страна трябва да вземе всички необходими мерки, за да извърши незабавно запаметяването на посочените данни, в съответствие със своето законодателство. За да се даде

отговор на такава молба двойното инкриминиране не се изисква като предварително условие за запаметяването.

4. Една страна, която изисква двойното инкриминиране като условие, за да отговори на молба за взаимопомощ, имаща за цел претърсване или подобен достъп, изземване или придобиване по сходен начин или разкриването на данните, може, по отношение на престъпления, различни от установените съгласно членове от 2 до 11 от настоящата Конвенция, да си запази правото да откаже молбата за запаметяване по смисъла на настоящия член в случаите, в които тя има основание да мисли, че в момента на разкриването, условието за двойното инкриминиране не може да бъде изпълнено.

5. Освен това, изпълнението на молба за запаметяване може да бъде отказано единствено:

а. ако молбата се отнася до престъпление, което замолената страна счита за престъпление от политически характер или като свързана с престъпление от политически характер; или

б. ако замолената страна прецени, че удовлетворяването на молбата би могло да накърни нейния суверенитет, сигурност, обществен ред или други важни интереси.

6. Когато замолената страна прецени, че обикновеното запаметяване няма да бъде достатъчно, за да се гарантира бъдещият достъп до данните, ще наруши поверителния характер на разследването на молещата страна или ще й навреди по друг начин, тя уведомява своевременно за това молещата страна, която тогава решава дали въпреки това е уместно молбата да бъде удовлетворена.

7. Всяко запаметяване, извършено в отговор на молба по алинея 1, ще бъде валидно за период най-малко от 60 дни с цел да се позволи на молещата страна да отправи молба за претърсване или за достъп по подобен начин, за изземване или за получаване по подобен начин, или за съобщаване на данните. След получаването на такава молба, данните трябва да продължат да бъдат съхранявани докато бъде взето решение по молбата.

Член 30 – Бързото съобщаване на запаметените данни

1. Когато, в процеса на удовлетворяване на молба, направена въз основа на член 29, за запаметяване на данните, свързани с трафика относно конкретно съобщение, замолената страна открие, че в предаването на това съобщение е участвувал доставчик на услуги в трета държава, замолената страна разкрива бързо на молещата страна достатъчно данни, свързани с трафика с цел да бъде идентифициран доставчикът на услуги и за начинът, по който е било предадено съобщението.

2. Разкриването на данните, свързани с трафика, по силата на алинея 1, може да бъде отказано единствено

а) ако молбата се отнася до правонарушение, което замолената страна счита за престъпление от политически характер или като свързано с престъпление от политически характер; или

б) ако замолената страна прецени, че удовлетворяването на молбата би могло да накърни нейния суверенитет, сигурност, обществен ред или други важни интереси.

Раздел 2 – Взаимопомощ относно правомощията за разследване

Член 31 – Взаимопомощ по отношение на достъпа до съхраняваните данни

1. Една страна може да поиска от друга страна да извърши претърсване или да получи достъп по сходен начин, да из земе или придобие по сходен начин и да съобщи данните, съхранявани с помощта на компютърна система, намираща се на територията на тази друга страна, включително и данните, запаметени в съответствие с член 29.

2. Замолената страна ще удовлетвори молбата, като прилага международните актове, споразуменията или законодателствата, посочени в член 23, и съответствие със съответните разпоредби на настоящия дял.

3. Молбата трябва да бъде удовлетворена по възможно най-бърз начин в следните случаи:

а. съществуват основания да се смята, че съответните данни са изложени на сериозна опасност да бъдат изгубени или изменени; или

б. актовете, споразуменията и законодателствата, посочени в алинея 2, предвиждат бързо сътрудничество.

Член 32 – Трансграничен достъп до съхраняваните данни, с даване на съгласие или когато те са общодостъпни

Една страна може, без да има разрешение от друга страна:

а. да получи достъп до съхраняваните общодостъпни компютърни данни (открит източник), независимо от географското местонахождение на тези данни; или

б. да получи достъп или да получи с помощта на компютърна система, намираща се на нейна територия, съхранените компютърни данни, намиращи се в друга държава, ако страната получи законното и доброволно съгласие на овластеното от закона лице да ѝ предава тези данни с помощта на тази компютърна система.

Член 33 – Взаимопомощ при събирането в реално време на данни за трафика

1. Страните следва да си оказват взаимопомощ при събирането в реално време на данни за трафика, отнасящи се до някои съобщения, предавани с помощта на компютърна система. Тази помощ се урежда в съответствие с условията и по процедурите, предвидени във вътрешното право, като се спазват разпоредбите на алинея 2.

2. Всяка страна оказва тази помощ поне по отношение на правонарушения, за които събирането на данни за трафика в реално време би било възможно при подобен случай по вътрешното право .

Член 34 – Взаимопомощ в областта на прихващането на данни относно съдържанието

Страните си оказват в степента, позволена от приложимите договори и вътрешно законодателство, взаимопомощ в областта на събирането и записването в реално време на данни, свързани със съдържанието на някои съобщения, предавани с помощта на компютърна система.

Раздел 3 – Мрежа 24/7

Член 35 - Мрежа 24/7

1. Всяка страна определя звено за свързка, което е на разположение 24 часа в денонощието, седем дни в седмицата, с цел да предоставя незабавна помощ за целите на разследването на престъпления, свързани със компютърни системи и данни или с цел да се съберат доказателства в електронна форма, отнасящи се до дадено престъпление. Тази помощ ще включва улесняването, или, ако вътрешното право и практика позволяват това, прякото прилагане на следните мерки:

(1) предоставяне на технически съвети;

(2) запаметяване на данните в съответствие с членове 29 и 30; и

(3) събиране на доказателства, предоставяне на правна информация и откриване местонахождението на заподозрени лица.

2. (а) Звеното за свързка на една страна може да поддържа контакти със звеното за свързка на друга страна по ускорена процедура.

(б) Ако звеното за свързка, определено от една страна, не е подчинено на органа или на органите на тази страна, отговарящи за международната взаимопомощ или за екстрадицията, звеното за свързка ще се стреми да може да координира действията си с този или тези органи по ускорена процедура.

3. Всяка страна ще направи необходимото, за да разполага с обучен и снабден с необходимото оборудване персонал с цел да се осигури функционирането на мрежата.

Дял IV – Заключителни разпоредби

Член 36 – Подписване и влизане в сила

1. Настоящата Конвенция е открита за подписване от държавите-членки на Съвета на Европа и от държави, които не членуват в него, и които са участвували в нейното подготвяне.

2. Настоящата Конвенция подлежи на ратифициране, приемане или одобряване. Документите за ратификация, приемане или утвърждаване се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.

3. Настоящата Конвенция влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата, на която пет държави, между които най-малко три държави-членки на Съвета на Европа, са изразили своето съгласие да бъдат обвързани с Конвенцията, съгласно разпоредбите на алинея 1 и 2.

4. За всяка държава, подписала Конвенцията, която изрази по-късно своето съгласие да бъде обвързана с нея, Конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата на изразяване на нейното съгласие да бъде обвързана с Конвенцията съгласно разпоредбите на алинея 1 и 2.

Член 37 – Присъединяване към Конвенцията

1. След влизането в сила на настоящата конвенция, Комитетът на министрите на Съвета на Европа, ще може, след консултации с договарящите държави по Конвенцията, и след като получи единодушно съгласие, да покани всяка държава, която не е членка на Съвета, и която не е участвувала в нейното изготвяне, да се присъедини към настоящата Конвенция. Решението ще бъде взето с мнозинството, предвидено по член 20 (г) от Устава на Съвета на Европа и с единодушното съгласие на представителите на договарящите страни, които имат право да заседават в Комитета на министрите.

2. За всяка присъединила се държава конвенцията, съгласно предходната алинея 1, ще влезе в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата на депозирането на документа за присъединяване при Генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 38 – Териториален обхват

1. Всяка държава ще може, при подписването или при депозирането на документите си за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, да посочи територията или териториалните единици, към които се прилага настоящата конвенция.

2. Всяка страна може, впоследствие по всяко време, с декларация до Генералния секретар на Съвета на Европа, да разшири прилагането на настоящата Конвенция към всяка друга териториална единица, посочена в декларацията. Конвенцията ще влезе в сила по отношение на тази територия на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата на получаването на декларацията от Генералния секретар.

3. Всяка декларация, направена въз основа на предходните две алинеи, може да бъде оттеглена, по отношение на всяка териториална единица, посочена в тази декларация, чрез уведомление, изпратено до Генералния секретар на Съвета на Европа. Оттеглянето ще произведе действие от първия ден на месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата на получаване на горепосоченото уведомление от Генералния секретар.

Член 39 – Действие на Конвенцията

1. Целта на настоящата конвенция е да допълни приложимите многостранни или двустранни договори или споразумения, сключени между страните, включително и разпоредбите на:

- Европейската конвенция за екстрадиция, открита за подписване на 13 декември 1957 г. в Париж (EST №24) ;

- Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси, открита за подписване в Страсбург на 20 април 1959 год. (ETS №30)

- Допълнителния протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси, открит за подписване в Страсбург на 17 Март 1978 год. (ETS №99)

2. Ако две или повече страни вече са сключили споразумение или договор по въпросите, уредени с настоящата Конвенция или ако са уредили помежду си по друг начин отношенията по тези въпроси, или го направят впоследствие, те ще имат възможност да прилагат съответното споразумение или договор или да уредят отношенията помежду си вместо настоящата Конвенция. Всеки път, когато страните установяват своите отношения в материята , представляваща предмет на настоящата конвенция, по начин, различен от предвидения в нея, те ще го направят по начин, който няма да бъде несъвместим с целите и принципите на конвенцията.

3. Нищо в настоящата конвенция не трябва да засяга други права, ограничения, задължения и отговорности на една или друга страна.

Член 40 – Декларации

С писмена декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, всяка държава може, при подписването или при депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, да направи декларация, че се възползва от възможността да изисква, при необходимост, един или няколко от допълнителните елементи, посочени в членове 2, 3, 6, алинея 1(б), на Член 7, член 9(3) и 27 (9) (д).

Член 41 – Федерална клауза

1. Страна, която е федерална държава, може да си запази правото да изпълнява своите задължения по смисъла на разпоредбите на дял II на настоящата конвенция, доколкото те са съвместими с основните принципи, уреждащи отношенията между централното ѝ правителство и останалите съставни държави или други аналогични териториални единици, при условие, че те са в състояние да сътрудничат на основата на разпоредбите на дял III. Когато прави декларация, федералната държава трябва да предостави указания относно естеството на своята федерална система и последиците от нейния федерален характер по отношение на Конвенцията.

2. Когато прави резерва, предвидена в алинея 1, една федерална държава не може да се позовава на условията по такава резерва, за да изключи или значително намали своите задължения, с цел да осигури мерки, предвидени в дял II. При всяко положение тя се ще осигури широка и ефективна способност за прилагане на закона по отношение на тези мерки.

3. По отношение на разпоредбите на тази конвенция, чието прилагане е от юрисдикцията на всяка от съставните държави, или други аналогични териториални единици, които не са задължени по силата на конституционната система на федерацията, да приемат законодателни мерки, федералното правителство ще информира компетентните власти на такива държави за указаните разпоредби със своето положително становище като ги поощрява да приемат подходящите мерки за тяхното прилагане.

Член 42 – Резерви

С писмено уведомление, изпратено от Генералния секретар на Съвета на Европа, всяка държава може, при подписването или при депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, да се позове на резервата или резервите, предвидени в член 4(2), член 6(3), член 9(4), член 10(3), член 11 (3), член 14 (3), член 22 (2), член 29(4), 41(1). Не се допускат никакви други резерви.

Член 43 – Статут и оттегляне на резервите

1. Страна, която е направила резерва съгласно член 42 може да я оттегли напълно или частично чрез уведомление, изпратено до Генералния секретар. Това оттегляне поражда действие от момента на получаването на съответното уведомление от Генералния секретар. Ако уведомлението посочва, че оттеглянето на една резерва трябва да породи действие на определена дата, и ако тази дата е по-късна от датата, на която Генералният секретар получи уведомлението, оттеглянето поражда действие от тази по-късна дата.

2. Страна, която е направила резерва като посочените в член 42, трябва да поднови тази резерва, напълно или частично, в момента, в който обстоятелствата позволяват това.

3. Генералният секретар може да иска периодично сведения от страните, които са направили една или няколко резерви като посочените в член 42, относно перспективите за оттегляне на тази резерва или тези резерви.

Член 44 – Изменения

1. Изменения на настоящата конвенция могат да бъдат предлагани от всяка страна и всяко предложение се съобщава от Генералния секретар на Съвета на Европа на държавите-членки на Съвета на Европа и на всяка държава, която не е негова членка, и е участвувала в изработването на настоящата Конвенция, както и на всяка държава, която се е присъединила или е била поканена да се присъедини към настоящата конвенция в съответствие с разпоредбите на член 37.

2. Всяко изменение, предложено от една страна, се съобщава на Европейския комитет по наказателно правни въпроси (ЕКНПВ), който представя на Комитета на министрите своето становище за предлаганото изменение.

3. Комитетът на министрите разглежда предлаганото изменение и становището, представено от ЕКНПВ и след консултации с държавите, които не са членки на Съвета на Европа, но са страни по настоящата конвенция, може да приеме изменението.

4. Текстът на всяко изменение, приет от Комитета на министрите, в съответствие с алинея 3 на настоящия член, се съобщава на страните за приемане.

5. Всяко изменение, прието по реда на алинея 3 на настоящия член, влиза в сила на тридесетия ден след като всички страни уведомят Генералния секретар, че са го приели.

Член 45 – Уреждане на спорове

1. Европейският комитет по наказателно правните въпроси на Съвета на Европа ще бъде информиран за тълкуването и прилагането на настоящата конвенция.

2. В случай на спор между страните по тълкуването или прилагането на настоящата Конвенция, страните ще полагат усилия да постигнат уреждане на спора чрез преговори или по всякакъв друг мирен начин по техен избор, включително и сезиране със спора на Европейския комитет по наказателно правните въпроси, на арбитражен съд, чиито решения ще бъдат задължителни за страните по спора, или на Международния съд, въз основа на съвместно споразумение на заинтересованите страни.

Член 46 – Консултации между страните

1. Страните се консултират периодично, при необходимост, за да улеснят:

а. използването и действителното прилагане на настоящата Конвенция, включително и установяването на всеки проблем в областта, като например действието на всяка декларация или резерва, направена в съответствие с настоящата конвенция;

б. обмяната на информация за значителни правни, политически или технически нововъведения в областта на компютърната престъпност и събирането на доказателства в електронна форма;

в. разглеждане на необходимостта от възможно допълнение или изменение на конвенцията.

2. Европейският комитет по наказателно правни въпроси (ЕКНПВ) се информира периодично за резултатите от консултациите, посочени в алинея 1.

3. Европейският комитет по наказателно правни въпроси (ЕКНПВ) улеснява, при необходимост, консултациите, посочени в алинея 1, и взема необходимите мерки, за да подпомогне страните в техните усилия по допълнението или изменението на Конвенцията. Най-късно до изтичането на тригодишен срок, считано от влизането в сила на настоящата конвенция, Европейския комитет по наказателно правни въпроси (ЕКНПВ) пристъпва, в сътрудничество със страните, към преразглеждане на съвкупността от разпоредбите и при необходимост ще предложи необходимите изменения.

4. Разноските, възникнали от прилагането на резултатите от алинея 1, се поемат от страните по начин, определен от тях, освен в случаите, в които Съветът на Европа ги поема.

5. Страните се подпомагат от Секретариата на Съвета на Европа в упражняването на функциите, произтичащи от настоящия член.

Член 47 – Денонсиране

1. Всяка страна може, по всяко време, да денонсира настоящата Конвенция, като изпрати уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Денонсирането произвежда действие от първия ден на месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата на получаване на уведомлението от Генералния секретар.

Член 48 – Уведомления

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите - членки на Съвета на Европа, държавите, които не са членки, взели участие в изработването на настоящата конвенция, както и всяка друга държава, която се е присъединила или е била поканена да се присъедини към нея :

а. всяко подписване

б. депозирането на всеки документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване;

в. всяка дата на влизане в сила на настоящата конвенция в съответствие с нейните членове 36 и 37;

г. всяка декларация, направена въз основа на членове 40 и 41 или на всяка резерва, направена въз основа на член 42;

д. всеки друг документ, уведомление или съобщение, свързано с настоящата Конвенция.

В уверение на което, долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписахме настоящата Конвенция.

Съставена в Страсбург, през 2001 г. на френски и на английски език, като и двата текста имат еднаква сила, и в един екземпляр, който ще бъде депозиран в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа ще предаде заверено копие на всяка от държавите – членки на Съвета на Европа, на държавите, които не са негови членки, които са участвували в подготовката на Конвенцията, и на всяка друга държава, поканена да се присъедини към нея.